

[Finansministeren.]

parcelhusejerne, der bliver ramt af skatterne. Der blev nævnt Frederiksborg amt, Roskilde amt og vist også flere andre amter. Samtidig siger man jo nemlig, at landbrugsjorden som produktionsmiddel bør være helt uden for denne beskatning, og jeg vil derfor spørge det ærede medlem hr. H. C. Toft og andre, der har den opfattelse — også det ærede medlem hr. Thisted Knudsen: ja men hvem er det så, der bliver ramt, hvis man gennemfører det, som de ærede medlemmer og deres partier går ind for, altså at vi skal have denne grundbeskatning, men specielt landbrugslandjorden, specielt det, man kalder produktionsmidlet jorden, fritaget?

Hvis man gør det i Frederiksborg amt, hvem er det så, der kommer til at betale skatterne? Jeg går ud fra, at de ærede medlemmer ikke mener, at skatterne bliver mindre, fordi man undtager landbrugsjorden fra beskatningen. Det vil da blot sige, at der sker netop den forskydning, som det ærede medlem hr. A. C. Normann var inde på, en forskydning fra den ene form til den anden og her en forskydning fra den ene gruppe til den anden. Det bliver naturligvis netop parcelhusejerne i Frederiksborg amt og i Roskilde amt og i andre amter, der kommer til at betale for denne omlægning, hvis den gennemføres.

Dermed være ikke sagt, at man ikke kan komme ind på den slags tanker; men man kan da ikke samtidig sige, at her sker der noget, der rammer parcelhusejerne, og så dette, at netop landbrugsjorden skal fritages for denne beskatning, hvilket jo, hvis et vist provenu skal opretholdes, vil betyde, at parcelhusejerne rammes. Det samme gælder, hvis man vil omlægge skatten generelt fra jordbeskatning til anden beskatning; så bliver det vel også parcelhusejerne, der rammes.

Jeg vil da vove den påstand, at en omlægning fra jordbeskatning til indkomstbeskatning eller forbrugsbeskatning i særdeleshed vil ramme parcelhusejerne, fordi parcelhusejerne repræsenterer mellemindkomsterne i dette land, og vi ved jo netop, at det er mellemindkomsterne, der i særlig grad rammes gennem indkomstskatterne og vel også vil få forbrugsskatterne at

mærke. Det er altså slet ikke rigtigt, at hvis disse tanker realiseres, vil det betyde en lettelse for parcelhusejerne. Konsekvensen vil efter min opfattelse blive det modsatte, nemlig en yderligere byrde på parcelhusejerne. Men jeg synes, det er forkert, at vi i denne debat igen skal ind på alt dette med, om parcelhusejerne bliver ramt eller de ikke blive ramt. Det er et forsøg på at føre debatten om skattepolitikken over i noget agitatorisk, som jeg synes er med til at ødelægge diskussionen omkring vore skatter.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen ville jo faktisk — og det ville, forstod jeg, også det ærede medlem hr. Johan Asmussen og måske tillige det ærede medlem hr. H. C. Toft — have jordbeskatningen helt ophævet; der blev talt både om skatten på jord, på boligen, på landbrug, håndværk, handel og industri, så det var altså nærmest det hele, der var tale om.

Min principielle opfattelse er den, at der er en væsentlig forskel mellem bygnings-skatte og jordskatte. Bygningerne kan produceres, og derved kan skatten overvæltet, men jorden kan jo kun til en vis grad produceres, det er noget af naturen givet, det er, som det ærede medlem hr. A. C. Normann var inde på, en knapheds-vare, der stiger i pris, efterhånden som befolkningstallet stiger, og efterhånden som velstanden stiger, og derfor er det ikke rigtigt at sige, at landbruget slipper billigere, hvis ikke man opkræver disse skatter. Sandheden er vel nok den, at prisdannelsen netop på jord vil være — jeg vil ikke sige fuldstændig uafhængig, men forholdsvis uafhængig af denne skat; man vil simpelt hen tage den pris, som knapheden betinger, og som beliggenheden betinger o. s. v. Derfor tror jeg ikke, det er en rigtig tankegang, der ligger bag ved, at man kan give landbruget en lettelse ved at ophæve disse skatter. Jeg tror, vi må se i øjnene, at det bliver ikke nogen lettelse for de unge, som skal etablere sig som nye landmænd — det kan være en lettelse for dem, der nu sidder med ejendommene — for det vil uvilkårligt betyde, at priserne på ejendommene vil gå tilsvarende op, sådan at de unge, som vi vel skal tænke mest på, i virkeligheden ikke vil få nogen lettelse,